

**[Ole Bjørn Kraft.]**

ikke ringe Del af Styrken til Bevogtning, i første Række langs det meste af den sydlige Del af Sjælland og omkring København, og de derefter tiloversblevne Kræfter er alt for smaa til at have Chancer for med Udsigt til Held at kunne tage Kampen op mod en landgaaende Fjende.

Jeg betragter det som en af enhver dansk Militærordnings Hovedopgaver at virke forebyggende over for Angreb, derved at man skaber en saadan Ordning, at det vil kræve en virkelig Indsats og medføre en virkelig Risiko for vore Modstandere at løbe den over Ende, og ved at have en saadan Ordning paavirker dem til at undlade at gøre det Forsøg paa at tage vort Territorium i Besiddelse, som de under andre Omstændigheder maaske vilde gøre. Det ærede Medlem Hr. Pürschel har ved en bestemt Lejlighed skabt en Sætning, der som i en Nøddeskal rummer hele denne Betragtning, idet han siger, at vi skal tilvejebringe en Ordning af en saadan Styrke, at ingen Stormagt med en ringe Styrke og paa kort Tid kan besætte vort Omraade. Derfor er det af vital Betydning, at de Styrker, vi opstiller, er af et saadant Omfang og en saadan Styrke, at denne forebyggende fredsbevarende Opgave kan blive løst. Det siger sig selv, at jo mindre Styrken er, desto lettere kan en Modstander bemægtige sig Sjælland, og desto større Chancer er der for, at han vil forsøge det. Vi mener derfor, at en Forøgelse her er absolut paa-krævet. Københavns Forsvar skal jeg vende tilbage til senere.

For at beskytte vitale Dele af Jylland-Fyn regner Hærlovsforslaget med 4 Regimenter med Opklaringstropper, Artilleri og andre Hjelpevaaben. Hertil er der for det første at sige, at saaledes som jeg forstaar Lovforslaget, kan det ikke blive mere end 3 Fodfolksregimenter, da det 8de Regiment er omformet til et Cyklistregiment, og hvis dette skal have Garnison i Jylland-Fyn, er der herovre kun de 3 Regimenter plus Cyklistregimentet, og det har, efter hvad de sagkyndige hævder, en langt ringere Kampværdi end et Fodfolksregiment, idet det kun har 2 Batailloner og i alt kun 8 Kompagnier mod et Fodfolksregiments 16—17, altsaa kun halvt saa mange Kampenheder. Men hertil kommer,

at man muligvis vil anvende disse Styrker paa anden Maade, f. Eks. til Støtte for Opklaringen, og derved bliver Fodfolksforsvaret i Jylland-Fyn 25 pCt. mindre end nu.

Vi er dermed naaet til et for Konservatismen væsentligt og afgørende Punkt, Grænseforsvaret. Det maa siges uden Forbehold, at det Forslag, der her foreligger, ikke løser den Opgave, som Grænseforsvaret stiller, og som burde have været løst og været løst nu allerede ved Starten, ved Fremsettelsen af Regeringsforslagene. Med disse 3 Fodfolksregimenter og deres Hjælpetropper skal Grænseegnene dækkes og Forsvaret af Jylland—Fyn føres. Bag en aaben Grænse, uden Støtte af Værker eller lignende, skal disse Styrker mobiliseres og sammendrages, og hvis dette overhovedet lykkes, hvilket maaske er tvivlsomt, kan man under Hensyn til Terrænet og Sønderjyllands Bredde kun opstille en meget tynd og let gennembrydelig Forsvarslinie. I Realiteten er det vanskeligt i denne Forbindelse at tale om et Forsvar. Det kan kun blive, tror jeg, en kortvarig Iagttagelse og Konstatering af Modstandernes Tilstedeværelse, efterfulgt af Tilbagegang. Hvis der skal ydes et Forsvar ved Grænsen — det mener vi der skal —, maa der ganske andre og større Styrker til, støttede af forberedte Spærrelinier. Regeringsforslagets jysk-fynske Forsvar vil vi derfor ikke tage noget Medansvar for. Selve Grænsens Sikring i Fredstid kommer jeg senere tilbage til.

Bortset fra Flyvertropperne reducerer det foreliggende Lovforslag Felthæren med 1 Fodfolksregiment og 1 Motorvognskompani, og i Stedet for faas et nyt Luftværnsbatteri og de to nævnte Cyklistbatailloner samt en Fodfolkspionerkommando. Forøgelsen med Cyklisterne dækker ikke sammen med Fodfolkspionerne, der vel maa betegnes som en Uddannelsesformation, i Kampværdi Formindskelsen med det ene Fodfolksregiment, og derved fremkommer der en Svækkelse af Felthæren.

Da det nye Luftværnsbatteri plus to af de andre 8, som Felthæren nu har efter Loven af 1932, efter Ministerens Forelæggelsestale skal bruges til Københavns Luftværn, mister Felthæren to Luftværnsbatte-